

ก.3063

หน้า 26

ก้าวแรกของสถานีอวกาศนานาชาติ

ห้องสมุดกรมวิทยาศาสตร์บริการ

ยุคของสถานีอวกาศนานาชาติ
 เริ่มต้นแล้วในวันที่ 20 เดือน
 พฤศจิกายน พ.ศ. 2541 ด้วยการ
 เดินทางของจรวดโปรตอน (ของรัสเซีย)
 นำชิ้นส่วนแรกของสถานีอวกาศชื่อ ซาร์
 ยา (ZARYA) ภาษารัสเซีย แปลว่า
 ตะวันขึ้น) ขึ้นไปโคจรอยู่ในอวกาศ

ซาร์ยา เป็นส่วนสำคัญหลักของ
 สถานีอวกาศนานาชาติ ทำหน้าที่เป็นแกน
 พื้นฐานเริ่มต้นของสถานีอวกาศ ให้ส่วน
 อื่น ๆ ของสถานีอวกาศได้เชื่อมต่อและ
 เป็นหน่วยป้อนพลังงานพื้นฐานให้แก่ส่วน
 ต่าง ๆ ของสถานีอวกาศ อีกทั้งเป็นหน่วย
 พื้นฐานสำหรับการสื่อสารกับโลกด้วย

วันที่ 3 เดือนธันวาคม พ.ศ.
 2541 ชิ้นส่วนที่สองของสถานีอวกาศ
 นานาชาติ ชื่อ ยูนิตี (UNITY) ของ
 สหรัฐอเมริกา ถูกส่งขึ้นสู่อวกาศ เพื่อไป
 เชื่อมต่อเข้ากับส่วนเป็นแกนพื้นฐานซาร์
 ยา เป็นการเริ่มต้นการก่อสร้างสถานี
 อวกาศนานาชาติอย่างแท้จริง

หลังวันที่ 20 เดือนพฤศจิกายน
 พ.ศ. 2541 เป็นเวลาประมาณ 5 ปี ชิ้น
 ส่วนต่าง ๆ ของสถานีอวกาศนานาชาติ
 จำนวนประมาณ 100 ชิ้น จะถูกทยอยส่ง
 ขึ้นสู่อวกาศ ซึ่งเมื่อประกอบกันเสร็จ
 สมบูรณ์ สถานีอวกาศนานาชาติจะมี
 ขนาดพื้นที่พอ ๆ กับสนามฟุตบอลสอง
 สนาม

• สถานีอวกาศนานาชาติจะมี
 มนุษย์อวกาศประจำอยู่มากที่สุดครั้งละ
 7 คน โคจรอยู่ในอวกาศสูงจากพื้นผิว
 โลกประมาณ 400 กิโลเมตร สามารถ
 มองเห็นได้โดยมนุษย์บนโลก...ด้วยตา
 เปล่า !